

Sygnatura akt XI GC 928/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Weronika Szymczuk - Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa L. O.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda L. O. kwotę 46.103,93 zł (czterdzieści sześć tysięcy sto trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 września 2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda L. O. kwotę 5923 zł (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia trzy złote), tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 928/18, dnia 15 lutego 2019 r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 maja 2018 r. L. O. zażądała zasądzenia od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zapłaty kwoty 46.103,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Wskazała, że na dochodzoną kwotę składają się należności związane z zagubieniem dwóch przesyłek przez pozwanego. Wskazała, że podstawą prawną dochodzonego roszczenia są przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe.

Nakazem zapłaty z dnia 22 maja 2018 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Wskazała, że w sprawie ma zastosowanie tzw. konwencja montrealaska. Przyznała, że doszło do utraty dwóch przesyłek. Zakwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia. Przy czym do wyliczenia wysokości szkody zastosowała przepisy tzw. konwencji CMR oraz przepisy tzw. konwencji montrealaskiej.. Powołała się na ograniczenie odpowiedzialności z art. 22 tzw. konwencji montrealaskiej

W toku sprawy strony podtrzymały wcześniejsze stanowiska. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia, który został zakwestionowany przez stronę powodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. O. nadając paczkę nr (...) zawarła z (...) spółki z ograniczona odpowiedzialnością w W. umowę przewozu, w ramach, której (...) zobowiązał się do dostarczenia przesyłki ze S. do siedziby spółki (...) w USA.

L. O. nie wykupiła opcji zadeklarowanej kwoty.

W związku z informacją, iż jej przesyłka nie dotarła do adresata, dnia 17 grudnia 2016 r. wniosła reklamację dot. zagubienia przesyłki nr (...), która nie dotarła na miejsce przeznaczenia.

Dnia 6 stycznia 2017 r. wniosła ponaglenie dot. rozpoznania reklamacji dot. przesyłki (...) (strona 1 wydruku e-mail, wcześniejsze strony korespondencji dot. innych paczek).

Dnia 16.01.2017 (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością w W. odmówił wypłaty całości odszkodowania (tj. kwoty 6280,00 euro), jednakże uznał swoją odpowiedzialność, co do zasady wypłacają L. O. kwotę 542,71 zł.

Jednocześnie należy wskazać, iż wartość towaru, który był przewożony w przesyłce wynosiła 26.376,00 zł zgodnie z fakturą sprzedażową VAT nr (...) (pozycje 6-24 i 34-35) z dnia 12 września 2016 r.

Dowód:

- Ogólne warunki świadczenia usług przez (...), k. 11-12,

- Korespondencja z dnia 6.01.2017 - 17.01.2017, k. 13-19,

- Faktura nr (...) z dnia 12 września 2016 r., k. 20-30,

L. O. nadając paczkę nr (...) zawarła z (...) spółki z ograniczona odpowiedzialnością w W. umowę przewozu, w ramach, której (...) zobowiązał się do dostarczenia przesyłki ze S. do siedziby spółki (...) w USA.

Ponadto L. O. w związku ze wzrostem liczby utraconych paczek i trudności z uzyskaniem odszkodowania wykupiła opcję deklarowanej wartości w kwocie 20.000 zł.

Po uzyskaniu informacji, iż paczka nie doszła do adresata dnia 21 kwietnia 2017 r. zgłosiła zaginięcie paczek.

Dnia 3 lipca 2017 r. (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością w W. uznał swoją odpowiedzialność za zaginięcie paczki i przyznał odszkodowanie w wysokości 134,49 zł, jednocześnie wskazując, iż L. O. zawyżyła wartość zaginionej przesyłki, tj. uznając, iż kwotą stanowiącą wartość przesyłki jest kwota wskazana do odprawy celnej.

L. O. dnia 4 lipca 2017 r. wniosła odwołanie od decyzji (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością w W., wskazując rzeczywistą wartość towaru na fakturze zakupowej nr (...) (pozycje 1-9) i zażądała podwyższenia odszkodowania o 19.865,51 zł.

Dnia 25 lipca 2017 r. (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością w W. po rozpatrzeniu odwołania ponownie odmówił wypłaty odszkodowania.

Dalsza korespondencja z (...) spółki z ograniczona odpowiedzialnością w W. nie spowodowała zmiany decyzji.

Dowód:

- Ogólne warunki świadczenia usług przez (...), k. 11-12,

- Korespondencja z dni 3.07.2017 - 25.07.2017 (strony od 1 do 7), k. 31-41,

- Faktura nr (...) z dnia 3 stycznia 2017 r., k. 43-44,

- Faktura (...), k. 45-58.

Pismem z dnia 6 września 2017 r. L. O. wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. do zapłaty.

Dowód:

- pismo z dnia 6 września 2017 r. z załącznikami, k. 59-62.

L. O. zawiadomiła (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. do próby ugodowej w dniu 17 października 2017 r. W dniu 20 grudnia 2017 r. na posiedzeniu do ugody nie doszło.

Dowód:

- wniosek, dowód nadania oraz protokół z posiedzenia z dnia 20 grudnia 2017 r. w aktach sprawy XVI GCo 1373/17,

- dowód nadania, k. 121.

W dniu 13 września 2016 r. wystawiono fakturę proforma przez nadawcę L. O.. Sporządzono wydruk z dnia 13 września 2016 r.

W dniu 1 marca 2017 r. wystawiono fakturę proforma przez nadawcę L. O.. Sporządzono wydruk z dnia 1 marca 2017 r.

Dowód:

- faktura proforma, k. 81,

- wydruk, k. 82-83,

- faktura proforma, k. 84,

- wydruk, k. 85-86.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Sąd w całości podziela argumentację strony powodowej w sprawie.

Wskazać należy, że w ocenie Sądu pozwaną obciążał ciężar wykazania daty i miejsca zagubienia przesyłki (art. 6 kc). Skoro tego nie wykazano, Sąd przyjął, że w sprawie ma zastosowanie ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (dalej: „Prawo przewozowe”), która jest podstawowym aktem regulującym umowę przewozu. Pozwana nie wykazała okoliczności związanych z utratą przesyłki wobec czego nie wykazała, że zachodzą w niniejszej sprawie okoliczności, które mogłyby wskazywać na zastosowanie innego aktu prawnego (art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe).

Konwencja o Umowie Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów (CMR) sporządzona w G. dnia 19 maja 1956 r. (Dz.U.1962.49.238 ze zm) ma zastosowanie do przewozów drogowych. Pozwany nie wykazał i nie naprowadził twierdzeń w jakich okolicznościach doszło do utraty przesyłki i czy przewóz przesyłki był przewozem drogowym. Pozwana nie wykazała, że w trakcie transportu doszło do przekroczenia granicy państwa, co jest warunkiem zastosowania ww. konwencji.

Konwencja o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego sporządzona w M. dnia 28 maja 1999 r. (Dz.U.2007.37.235 ze zm.) ma zastosowanie do przewozu międzynarodowego osób, bagażu lub towarów wykonywanego statkiem powietrznym. Pozwany nie wykazał i nie naprowadził twierdzeń w jakich okolicznościach doszło do utraty przesyłki i czy przewóz przesyłki był przewozem statkiem powietrznym. Powódka nie zlecała transportu powietrznego, brak jest w aktach sprawy dowodu przeciwnego. Ponadto słusznym był argument pozwanego, że stosownie do art. 38 ust. 1 ww. konwencji 1 w przypadku przewozu mieszanego,

wykonywanego częściowo drogą powietrzną, a częściowo jakimkolwiek innym środkiem przewozu, postanowienia niniejszej konwencji stosuje się, z zastrzeżeniem ustępu 4 artykułu 18, tylko do przewozu lotniczego, jeżeli przy tym odpowiada on warunkom określonym w artykule 1. Pozwana tymczasem nie wykazała w którym momencie doszło do zagubienia przesyłki.

Pozwany zagubił paczki, a tym samym jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania z tego tytułu. Żadna z paczek, których dotyczy niniejszy pozew nie została dostarczona do adresata. Powyższa okoliczność została przyznana przez pozwanego. Pozwany wypłacił częściowe odszkodowania z tego tytułu, co uznać należy za uznanie niewłaściwe długu co do zasady. Pozwany więc powinien wykazać ewentualny brak odpowiedzialności za zaginięcie przesyłki co do zasady, czego nie uczynił (art. 6 kc).

Argumentacja pozwanego związana z wysokością szkody a odwołująca się do konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego sporządzona w M. dnia 28 maja 1999 r. (Dz.U.2007.37.235 ze zm.) oraz do umowy Międzynarodowego P. (...) Towarów (CMR) sporządzonej w G. dnia 19 maja 1956 r. (Dz.U.1962.49.238 ze zm) nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, skoro nie wykazano, że ww. akty mają w niej zastosowanie. To samo dotyczy powołania się na przepis art. 22 Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego sporządzona w M. dnia 28 maja 1999 r. (Dz.U.2007.37.235 ze zm.).

Powódka w zakresie zagubienia paczki nr (...) domagała się kwoty (w których nie wykupiła opcji zadeklarowanej wartości przesyłki) wartości przesyłki oraz przewoźnego i opłaty paliwowej.

Wynosi to odpowiednio 25.833,29 zł z tytułu utraconej wartości towaru (wartość towaru wynosiła 26.376 zł, co zostało pomniejszone o wypłaconą przez (...) kwotę 542,71 zł), 212,25 zł z tytułu zwrotu przewoźnego oraz kwoty 20,69 zł z tytułu dopłaty paliw.

Powódka wykazała powyższe okoliczności załączonymi do sprawy dokumentami, opisanymi w stanie faktycznym.

W przypadku paczki, w której Powódki wykupiła opcji zadeklarowanej wartości (nr (...)) domaga się zwrotu zadeklarowanej wartości (pomniejszonej o odszkodowanie wypłacone), tj. kwoty 19.865,51 zł (kwota 20.000,00 zł pomniejszona o 134,49 zł), bowiem każdorazowo przekraczała ona wartość utraconej przesyłki oraz przewoźnego 151,04 zł i opłaty paliwowej 21,15 zł.

Jednocześnie powódka nie była w stanie ustalić wysokości przewoźnego oraz dopłaty paliwowej dla każdej poszczególnej przesyłki, w związku z tym wskazaną na fakturze pozwanej wysokość przewoźnego oraz dopłatę paliwową podzieliła przez liczbę wszystkich paczek w przesyłce otrzymując średnią wysokość przewoźnego i opłaty paliwowej dla jednej paczki.

W ocenie Sądu taki sposób ustalenia wysokości przewoźnego oraz dopłaty paliwowej jest logiczny i w pełni uzasadniony.

Łączna suma odszkodowania należnego W. z tytułu utraty przesyłki przez Przeciwnika wynosi 46.103,93 zł, tj. wysokość zadeklarowanej kwoty przesyłki (20.000,00 zł) oraz wartość paczki wedle faktury sprzedażowej (26.376,00 zł), tam gdzie nie wykupiono opcji zadeklarowanej wartości, zwrot kosztów przewoźnego (134,49 zł i 212,25 zł) oraz opłaty paliwowej (20,69 zł oraz 21,15 zł), pomniejszona o odszkodowanie wypłacone (542,71 zł i 134,49 zł). Taki sposób wyliczenia odszkodowania Sąd w pełni uznaje za uzasadniony.

W niniejszej sprawie jak wskazano, wyżej znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe.

W związku z tym w przypadku utraty przesyłki zastosowanie znajdzie art. 65 ust. 1 Prawa przewozowego, stosownie do którego przewoźnik ponosi odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania oraz za opóźnienie w przewozie przesyłki.

Przepis art. 80 ust. 1 Prawa przewozowego, nakazuje wypłatę odszkodowania do wysokości wartości przesyłki w przypadku jego zagubienia (utruty). Przepis ten jest bezwzględnie obowiązujący a postanowienia umów sprzeczne z jego treścią uznać należy za nieważne na podstawie art. 58 § 1 kc. W związku z tym jakiegokolwiek ograniczanie odpowiedzialności przewoźnika w regulaminie jako pozostające w sprzeczności z treścią tego przepisu uznać należy za nieważne. Dodać należy, że z regulaminu pozwanego nie wynika możliwość ograniczenia odpowiedzialności pozwanego.

Powódka przedłożyła faktury sprzedaży, tj. faktury na podstawie, których zakupił wysłany towar. Ww. stanowi zatem wartość określoną w rachunku dostawcy lub sprzedawcy (art. 80 ust. 1 pkt 1 Prawa przewozowego) oraz wartości rzeczy tego samego rodzaju i gatunku w miejscu i czasie ich nadania (art. 80 ust. 1 pkt 3 Prawa przewozowego).

Ponadto stosownie do art. 82 pkt 1 Prawa przewozowego oprócz odszkodowań określonych w art. 80 i 81 przewoźnik jest obowiązany zwrócić przewoźne i inne koszty związane z przewozem przesyłki: w razie utraty - w pełnej wysokości.

Powyższe uzasadnia żądanie powódki w zakresie zwrotu przewoźnego oraz dopłaty paliwowej.

Podzielenie wartości: „zadeklarowana wartość” przez pozwaną na wszystkie paczki uznać należy za nieuzasadnione. Zadeklarowana wartość jest opcją która określa maksymalną wartość odszkodowania należną stronie wykupującej tą wartość z tytułu zagubienia jednej z paczek w przesyłce. W ocenie Sądu powyższe wynika z § 9 ust 5 OWU usług (...) załączonych do akt sprawy.

Ponadto w ocenie Sądu załączone wydruki przez pozwaną: k. 81-86, nie potwierdzają tez które mają one wykazać zgodnie ze sprzeciwem i Sąd nie poczynił w oparciu o te dokumenty ustaleń dalej idących niż to, że takie dokumenty zostały sporządzone. Powódka załączyła faktury zakupowe do pozwu i w zakresie wysokości szkody sprostała ciężarowi dowodu (art. 6 kc). Faktury proforma są wystawiane na użytek wewnętrzny. Powódka wyjaśniła, że wskazanie jako wartości niższej niż 700 dolarów nastąpiło w związku z informacją od pozwanego, że to usprawni transport.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz akta XVI GCo 1373/17. Ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Czym innym jest kwestia okoliczności które mogą być na ich podstawie ustalone.

W ocenie Sądu niezasadny był zarzut przedawnienia. Wobec zastosowania przepisów Prawa przewozowego w sprawie znajdzie zastosowanie art. 77 ust. 1 i art. 77 ust. 3 pkt 1. Termin przedawnienia (roczny) rozpoczął bieg od dnia rozpoznania reklamacji, tj. odpowiednio w dniu 17 stycznia 2017 r. oraz od dnia 25 lipca 2017 r. Dnia 20 grudnia 2017 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy, XVI Wydział Gospodarczy, w sprawie o sygn. XVI GCo 1373/17 odbyła się posiedzenie w sprawie zawezwania do próby ugodowej m.in. dot. przesyłek, których dotyczy pozew, na którym nie doszło do zawarcia ugody. Składając wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (dokumenty w aktach sprawy XVI GCo 1373/17) doszło do przerwy biegu przedawnienia. Wniosek został złożony w dniu 17 października 2017 r. (art. 123 § 1 kc). Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 15 maja 2018 r.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc. W zakresie odsetek pozwana nie kwestionowała sposobu ich naliczenia. W ocenie Sądu od dnia 12 września 2017 r. pozwana pozostawała w opóźnieniu.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I postanowienia.

W pkt II wyroku zasądzono o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc. Pozwana przegrała proces w całości. Na koszty procesu składała się opłata od pozwu (2306 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej (3600 zł).

SSR (...)

Sygn. akt XI GC 928/18, dnia 15 lutego 2019 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR (...)